хорватську, болгарську. Близько спілкуючись із римокатолицькими священниками, монахинями, вивчала ці слов'янські мови у живому спілкуванні. Читала тексти в оригіналі. Це пригодилося, зокрема, кілька останніх років заробляє на життя саме з перекладів.

Певний час проживала з родиною на сході України, у місті Кам'янське на Дніпропетровщині, потім — у Кам'янці-Подільському. З 2007-го живе у Тернополі.

З чоловіком познайомилися в Кременці на екологічному мітингу 1990-го. Петро тоді був учасником етнокультурного тернопільського товариства «Вертеп». Навчався у Кам'янці-Подільському на історичному факультеті, там спочатку й жили. У цьому місті Петро вирішив вступити у семінарію.

Життя дружини священника нічим особливим не відрізняється від життя інших жінок. Натомість, побут дружини капелана таки відмінний. В сім'ї – шестеро дітей. Сини Іван і Мар'ян воювали в Українській Добровольчій Армії, чоловік о. Петро – капелан.

З гуртом «ТаРута» познайомилися в 2017, коли хлопці записали пісню з передової. Нею виявилася «Молитва» Дзвінки Торохтушко, яку важко писала у період найзапеклішої оборони Донецького аеропорту. Пізніше відбулися зйомки кліпу, режисер – тернополянин Іван Ясній, співрежисер фільму «Добровольці Божої чоти».

Дзвінка – авторка двох поетичних збірок : «Заквітну деревієм» (1993), «Звуки та знаки» (1994), авторка казки **«Світлячок-охоронець»** (2015), співавторка книги віршів «Час В» (2015) та «Голос крові» (2015).

Презентація першої прозової книги Дзвінки Торохтушко – роману «Масік» (2016) відбулася 17 вересня 2017 року в рамках Львівського книжкового форуму.

2017-й рік ознаменував вихід казки **«Світлячок»,** збірки новел «Фотограф», збірки віршів для дітей «Дзвінкі віршики».

Казки **«Диво в Ліцейному провулку»** та **«Сонечко»,** збірник інтимної лірики «#Осінь.ню», збірка новел «Питровна» вийшли з друку у 2018 році. Поетична збірка «Молитва» і збірка сатиричних новел «Родинне» поповнили скарбницю письменниці у 2019 році.

Остання в часі – книга-переклад із російської спільно із Тетяною Комлик (Татуся Бо) – роман «Цинкові хлопчики» Світлани Алексієвич.

«Поетичне слово Дзвінки Торохтушко – гостре й ніжне, парадоксальне й просте, і надзвичайно чесне, до болю чесне. Може тому, що великим болем народжене. Його негайно прагнеш торкнутися власним голосом, поділитися, заразити ним. [...] Я щаслива, що доля подарувала мені це живе, пульсуюче сучасністю слово і радість ділитися ним!»

Ада Роговцева, *народна артистка України, Герой України.*

Тернопільська обласна бібліотека для дітей

м. Тернопіль
вул. Коперника, 17

Тел. : (0352) 23 59 47
(096) 096 79 92

chbibl@ukr.net
odb.te.ua
Facebook.com/odbteua
@ternoteka

Дзвінка Торохтушко:

«Люблю дарувати радість»

Тернопіль, 2020

Нові імена в дитячій літературі Криму

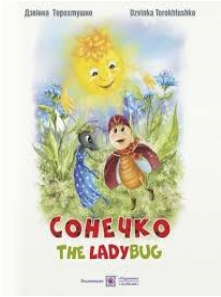

Торохтушко, Дзвінка. Сонечко. The Cady buq : казка для дітей дошк. та мол. шк. віку / Дзвінка Торохтушко ; пер. на англ. Г. Чумак. – Тернопіль : Підручники і посібники, 2018. – 32 с. : іл.

Торохтушко, Дзвінка. Диво в Ліцейному провулку. The miracle in the Lyceum lane : казка для дітей дошк. та мол. шк. віку / Дзвінка Торохтушко ; пер. на англ. К. Вігільова. – Тернопіль : Підручники і посібники, 2018. – 48 с. : іл.

Торохтушко, Дзвінка. Дзвінкі віршики : для дошк. та мол. шк. віку / Дзвінка Торохтушко. – Тернопіль : Підручники і посібники, 2017. – 32 с. : іл.

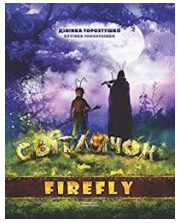

Торохтушко, Дзвінка. Світлячок-охоронець : казка / Дзвінка Торохтушко ; худ. О. Курило. – Тернопіль : Підручники і посібники, 2015. – 40 с. : іл.

Казка «Світлячок» присвячена пам'яті бійця батальйону «Азов» Андрію Дрьоміну.
«Він боровся за Україну і загинув за Україну. Він став нашою світлою пам'яттю. Світло. Світляк. Світлячок. Щодня. Щогодини. Назавжди». (З передмови).

***

Торохтушко, Дзвінка. Родинне : сатиричні новели / Дзвінка Торохтушко. – Київ : Алатон, 2019. – 176 с. : іл.

Торохтушко, Дзвінка. #Осінь.ню : інтимна лірика / Дзвінка Торохтушко. – Київ : Алатон, 2018. – 176 с.: іл.

Торохтушко, Дзвінка. Питровна : новели / Дзвінка Торохтушко. – Київ : Алатон, 2018. – 176 с.

Торохтушко, Дзвінка. Фотограф : новели / Дзвінка Торохтушко. – Київ : Алатон, 2017. – 175 с.

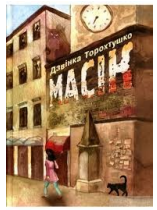

Торохтушко, Дзвінка. Масік : роман / Дзвінка Торохтушко. – Київ : Алатон, 2016. – 176 с.

***

Ковалькова, Т. Наче немає війни…: [про зустріч із Дзвінкою Торохтушко (Любою Бурак) – письменницею, журналісткою, блогеркою в ТОУНБ] / Т. Ковалькова // Свобода плюс Тернопільщина. – 2019. – 3 трав. – С. 4.

Вандзеляк, Г. Дзвінка Торохтушко: «З одного боку, я пишаюся нашою багатодітною родиною, а з іншого – болить душа за кожного» : [за матеріалами розмови з письменницею та блогеркою] / Г. Вандзеляк // Свобода. – 2017. – 18 січ. – С. 1, 6 : фот.

Василишин, О. Роман у новелах промовляє до нас : [про роман «Масік» Дзвінки Торохтушко] / О. Василишин, І. Фарина // Літ. Тернопіль. – 2017. – № 1. – С. 55–57 : фот. – (Літературна критика).

Львів книжками шаленів… Тернопільськими! : [книга Дзвінки Торохтушко «Масік» зайняла перше місце у топ-60 книжок, за які проголосували відвідувачі сайту Форуму] // Нова Терноп. газета. – 2016. – 21–27 верес. – С. 6 : фот.

Ничка, В. Журналістка присвятила казку загиблому другу : [бійцеві батальйону «Азов» Андрію Дрьоміну. Написала її журналістка і поетеса Дзвінка Торохтушко (Л. Бурак)] / В. Ничка // Наш день. – 2015. – 20–26 трав. – С. 4 : фот. – (Люди).

Сергійчук, О. Дзвінка Торохтушко – фотограф душ / О. Сергійчук // Укр. слово. – 2017. – 5–11 лип. – С. 4 : іл. – (Герої нашого часу).

Торохтушко, Дзвінка. Дзвінка Торохтушко: «Люблю дарувати радість, бо тоді люди стають ближчими до щастя, любові, до Бога» : [в Кременец. краєзнав. музеї відбулася зустріч із письменницею Дзвінкою Торохтушкою : інтерв'ю з літераторкою] / провів Ростислав Ленчук // Діалог. – 2017. – № 14 (7 квіт.). – С. 1, 8 : фот.

Торохтушко, Дзвінка. Дзвінка Торохтушко: «Я – адекватна бунтарка» : терноп. письменниця і блогер – про джерела своєї експресії та вади нац. Характеру : [інтерв'ю з письменницею] / провела Лариса Осадчук // День. – 2017. – 28–29 квіт. – С. 14–15 : фот. – (Актуальне інтерв'ю).

Торохтушко, Дзвінка. «Київська Русь вчасно не зробила «аборт»…: письменниця Дзвінка Торохтушко – про суспільну свідомість і свою нову книжку : [розмову вела О. Харченко] / Дзвінка Торохтушко // День. – 2017. – 16–17 черв. – С. 18 : фот. – (Гість «Дня»).

***

Дзвінка Торохтушко (справж. – Любов Нижник, у шлюбі – Бурак) – українська письменниця, перекладачка, журналістка, блогерка.

Народилася 2 лютого 1972 року в місті Кременець. Читати навчилася рано – в 3 роки. З мамою і бабусею жили незаможно. Із книжок вдома були тільки Біблія, Псалтир і перекидний календар на стіні. У 4 роки самотужки записалася в бібліотеку. Нині в домі є велика домашня бібліотека більше як з двох тисяч книг, замість дорогих меблів і телевізора.

Історія Дзвінки Торохтушко почалася у Кременецькій школі №1. Цей псевдонім придумав улюблений вчитель української мови і літератури Володимир Михайлович Мазурчук, підстава – її балакучість і непосидючість.

У 12 років почала відвідувати гурток юних журналістів, за публікації школярам тоді платили гонорари. Писала статті спочатку в кременецьку газету «Прапор перемоги», потім у тернопільські, збаразькі, шумські, рівненські видання. Однак, згідно з радянськими вимогами, один автор міг публікуватися лише раз в тиждень. Так у пригоді став псевдонім – Дзвінка Торохтушко.

Освіту журналіста пробувала освоїти у вищих навчальних закладах, але в 19 років з'явилися своя сім'я, діти, тож навчання залишила і не відновила. Але знайшла сили і час для самоосвіти і професійного удосконалення.

Будучи молодою мамою, почала вивчати слов'янські мови. Паралельно вчила польську, чеську, словацьку,